

Божіе, ꙗко ꙗждатъ та са потопаватъ въ
 триъжы и въ скорбы заради богатството
 тѣхно, и за свѣтовнытѣ похоти (и
 рахы), и така подаватъ слѣдното Божіе,
 и никакавъ плодъ не приносватъ.
 И на добрата земля посѣянното сѣма
 знаменова онѣизи чловѣцы, които и
 слѣшатъ и разумѣватъ слѣдното Божіе,
 и го прійматъ благоговѣише и сасъ чи-
 та душа, и плодъ приносватъ сасъ тер-
 пѣнїето, едни въ сто, други въ шестъ-
 десатъ, а други въ тридесатъ пати.

Дѣв. гла.
 и. с. д. 1
 Матт.
 гла. г. 1.
 с. к. в.
 Марк.
 гла. д. 1.
 с. з.
 Матт.
 гла. г. 1.
 с. к. г.
 Марк.
 гла. д. 1.
 с. к.
 Дѣв.
 гла. и.
 с. е. 1.

Полѣзни нравовчѣнїята.

1. Защо много чловѣцы нити вѣрватъ нити
 са спасаватъ;

Защото ни е добро тѣхното сердце, ами
 каквото безплодна земля.

2. Какъ треба да оупотребяваме слѣдното Божіе,
 ако щемъ да са надѣимы ꙗко негъ пло-
 дове;

Испервѣ треба да го слѣшамы, послѣ и да
 разумѣваме, подирь това да го прійамы и
 ѡнай насѣтнѣ да го оупазваме.

3. Кой слова на Свещенното Писанїе треба да
 познаваме за многѣ страшни;

Многѣ